

Jeg skal til sidst sige, at Fremskridtspartiet er glad for, at samtlige politiske partier støtter den dagsorden, der nu er foreslået af Socialdemokratiets ordfører, og vi er naturligvis helt på linje med dagsordenen, og jeg håber og tror, at fremtiden vil vise, at netop det aspekt, at folkeskolen er folkets skole, kan få ikke bare en bred tilslutning, men tilslutning fra hele Folketinget.

Og vi er naturligvis af den opfattelse, at det er kedeligt, at Det Konservative Folkeparti ikke var med i folkeskoleforliget sidste gang – det vil jeg gerne understrege her i dag – for da vi sad og forhandlede sammen med Det Konservative Folkeparti, følte jeg i hvert fald helt klart, at også dette parti gerne ville være med.

Selvfølger er der også nogle ting, som vi andre kan være uenige i, og som det er fremgået af min tale her i dag, er der nogle ting, der virkelig skal strammes op. Men det er jo sådan i politik, at vi en gang imellem både må give og tage, og de meldinger, der har været fra Fremskridtspartiet om f.eks. regne- og læsevanskeligheder osv., skal virkelig tages alvorligt også af Venstre, og det er selvfølgelig, fordi vi mener, at det er vigtigt at understrege, at det fortsat er sundt at have denne debat, selv om man er med i et folkeskoleforlig.

Bruno Jerup (EL):

Enhedslisten har været med til at stille denne forespørgsel og har også været med til at foreslå den fælles dagsorden. Og der er jo ofte debat om folkeskolen både på det offentlige og på det politiske plan, og den fylder også dagsordenen herinde, og det må vi selvfølgelig overordnet set betragte som positivt, for det er jo en sag, som ikke kun berører 600.000 børn og det tilsvarende antal forældre, men os alle.

Og det er jo en sag, som alle med stor interesse blander sig i og deltager i, fordi stort set alle i det danske samfund har gået i folkeskolen og har en mening om den og derfor uden blusel tillader sig at komme med ganske uforbeholdne synspunkter om, hvordan den er, og hvordan den skal være, og det er jo fundamentalt set udtryk for, at der også i befolkningen er meget stor interesse for de forhold, vi byder børnene i skolerne, og det er også udtryk for noget nyt i forhold til tidligere, at man i langt højere grad interesserer sig for disse ting og blander sig i dem.

Den nuværende folkeskole er efter min opfattelse langt bedre end sit rygte, men det skal naturligvis ikke blokere for, at vi arbejder for at

forbedre den yderligere og sætter fokus på nogle af de problemer, der givetvis er. Men det kan måske være nyttigt at tage de historiske briller på, når man skal vurdere den nuværende folkeskole og de opgaver, den løser, og et af de største problemer med hensyn til det historiske er, at repræsentanter for den ældre generation ofte skønmalder deres egen skoletid og deres gamle skole. Der er næsten tale om et kollektivt hukommelsestab. Og hukommelsestab og erindringsforskydningerne med hensyn til fakta betyder, at gamle dages folkeskole opreklameres. Men set i forhold til folkeskolen i dag var folkeskolen i gamle dage elendig.

Ser man f.eks. på evnen til at læse, har der været foretaget undersøgelser af de forskellige generationers evner til at læse, og det interessante ved disse undersøgelser var, at jo ældre man var, jo dårligere var man til at læse. Men med hensyn til ens egen opfattelse af, hvor godt man læste, gjorde det omvendte forhold sig gældende. Groft taget viste undersøgelsen, at børnene var dobbelt så gode til at læse, som de troede de var, mens de ældre generationer troede, de var dobbelt så gode, som de var.

Jeg vil ikke afvise, at man skal gøre mere for elevernes læseundervisning, men man skal forstå udgangspunktet, og det er ikke, at eleverne er blevet meget dårligere end tidligere, men at vores krav til deres læsevne er blevet meget større, bl.a. fordi en stadig større del af de unge skal bruge deres læsevne i det videre uddannelsesforløb, hvad enten dette forløb er en klassisk boglig karriere, eller det er en faglig uddannelse, og det er jo noget nyt.

Og i dag stiller vi mange flere krav til de unge, som skal fungere i det nuværende og det fremtidige samfund, og dermed er folkeskolen desværre ikke med til at ændre den sociale opdeling i samfundet.

Men i den forbindelse er det også vigtigt, at vi forstår, at det kun at se på oprættelsen af evnen til at læse er en meget endimensionel betragtning, for folkeskolen skal også udvikle andre sider, bl.a. fordi de fleste mennesker opøver deres evne til at tilegne sig viden på forskellig måde, og det at kunne læse er kun ét element. Der skal også være en række elementer, hvor eleverne skriver, organiserer og skaber – ikke kun kunst, men retten til at lade det legende menneske få frit løb, lade den lille Storm P. få plads overalt, også i folkeskolen.

Men desværre er der mange elever, som oplever, at deres evner på den slags felter ikke tæl-